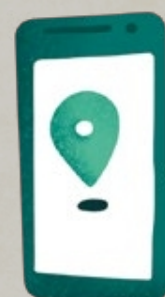

Tilldelning av
överlåtbara
utsläppsrätter
till alla för att
driva på
energiomställn
ingen

www.comptecarbone.org

I Frankrike 2019-2020
kommer en panel bestående
av 150 slumpmässigt
utvalda medborgare att
arbeta under sex månader
inom ramen för
medborgarkonventet.
för klimatet, att ta fram
förslag för att driva
omställningen
energi och skydda
klimatet i linje med den
franska regeringens
upprepade internationella
och nationella åtaganden.

Qust fyra månader efter starten av
denna radikalt innovativa process
i den franska politiska kulturen, och efter
att ha hört många experter hade panelen
ingen möjlighet att presenteras för, och
än mindre diskutera, en systemlösning
som trots allt var uppenbar
om vi vill förena effektivt uppförande
Övergång och social rättvisa: **Varje
invånare i territoriet tilldelas varje
år samma antal "kolpoäng" som
motsvarar en rätt att släppa ut
koldioxid och som registreras på ett
"kolkonto".**
Dessa rättigheter kan vara föremål för
följande villkor
ett uppdrag.

Text: **Pierre Calame** pierre.calame@fph.ch

Illustrationer: Anaïs Deféver..... anais.defever@gmail.com
Anaïs Deféver Layout: Hugo hugo.sorbelli@gmail.com
Sorbelli

För att lösa detta mysterium måste vi undersöka **fem punkter i tur och ordning**:

- 1** Varför är detta en självklar lösning och det enda sättet att förena effektivitet och social rättvisa? s. 7-10
- 2** Om denna åtgärd är så självklar, varför Finns det en verklig "lag om tystnad"? s. 11-16
- 3** Den grundläggande logiken för överlåtbara kvoter s. 17-22
- 4** Övergångsperioden och förvaltningen av utbyte med omvärlden s. 23-27
- 5** Kopplingar mellan detta systematiska förslag och de förslag som diskuteras vid konventet s. 29-32

1

Varför är detta en självklar lösning, och den enda som förenar effektivitet och social rättvisa?

"Ransonering kan ses som en kaka som delas mellan alla individer och familjer.

1. Varför är detta en självklar lösning, och den enda som förenar effektivitet och social rättvisa?

1.1. Sedan världstoppmötet 1992 har de lösningar som förespråkats uppenbarligen varit ineffektiva.

M Trots upprepade påståenden om behovet av Även om det inte finns någon koppling mellan tillväxten i världens bruttonationalprodukt (BNP) och förbrukningen av fossila bränslen, har sambandet mellan de två förblivit obrutet: endast ekonomiska kriser bromsar ökningen av växthusgasutsläppen.

"Kopplingen mellan [BNP-tillväxt och förbrukning av fossila bränslen] har förblivit obruten".

1.2. Strategier som bygger på att höja priserna genom beskattning har i allmänhet alltid misslyckats, men är fortfarande den enda lösning som förespråkas av ekonomer.

För det första är detta misslyckande uppenbart när det gäller Föregående punkt: Koldioxidbeskattning har tillämpats här och där, men den har inte gett de förväntade effekterna. Eftersom den inte tillämpas på global nivå leder denna åtgärd i huvudsak till att utsläppen av växthusgaser överförs till andra l a n d e r . energiintensiv produktion. Men mer än så, över hela världen slutar försök av detta slag i social revolt. "Gula västarna-krisen" i Frankrike är bara ett exempel i en lång rad. Och det beror på att detta är åtgärder som drabbar den fattigaste befolkningen hårdast. Så mycket är uppenbart. Förbrukningen av fossila bränslen bidrar till alla de problem vi står inför. aspekter av vardagslivet, att vara nödvändig för alla, oavsett inkomst.

Denna konsumtion ökar med inkomsten, men inte lika snabbt som inkomsten. I den del av befolkningen som ligger under medianinkomsten ökar dessutom konsumtionen är ganska homogena, just för att de tillgodoser allas behov: matlagning, livsmedel, kläder, uppvärmning och transporter. Å andra sidan, ju högre upp i inkomstskalan man kommer, desto mer är energiförbrukningen kopplad till livsstilsval, med en ganska stor spridning i förbrukning från en familj t i l l en annan. Energibesiktning är en regressiv skatt: den drabbar de fattiga mycket hårdare än de rika i procentuella termer. För att göra

1. Varför är detta en självklar lösning, och den enda som förenar effektivitet och social rättvisa?

dessa socialt acceptabla åtgärder måste komplexa omfördelningsmekanismer uppfinnas, med följande syften Följden blir att skattens effekt neutraliseras för de fattiga och att den inte fungerar som ett tillräckligt starkt incitament för att styra om de rika hushållens konsumtion.

Vad skulle vi säga om läkare och en medicinsk fakultet ordinerade samma verkningslösa läkemedel i trettio år?

1.3. Låt oss kalla en spade för en spade: det är nödvändigt att organisera energiransonering

A Gå mot koldioxidneutralitet i en fastställd takt innebär att ett övergripande utsläppstak fastställs år efter år, och att detta tak minskar varje år i en takt som motsvarar det fastställda målet. För närvarande skulle en minskning med 6 till 7 procent per år göra det möjligt att uppnå koldioxidneutralitet senast 2020. som fastställs i våra internationella åtaganden. Att ha ett utsläppstak på detta sätt, om vi inte ständigt fuskar som vi har gjort under de senaste trettio åren genom att inte respektera det, är på franska känt som ransonering. Det måste sägas hur denna kvantitet fördelas mellan alla. Energiransonering är verkligen elefanten i rummet: alla vet det, men alla låtsas att de inte ser det, som om ransonering vore ett fult ord. Detta avvisande är desto mer slående när det gäller energi, eftersom idén är uppenbar och införs varje gång det finns ett behov av att skydda en knapp resurs. Vem ifrågasätter behovet av att tilldela fiskekvoter, dvs. den totala tillåtna fångstmängd som beviljas ett land eller en fiskare för en period på ett år, för att skydda fiskbestånden mot bakgrund av den ständigt ökande tekniska kapaciteten?

1.4. Ransonering kan ses som en kaka som ska delas mellan alla individer och familjer.

P hy exkludera företag och individer från denna delning? förvaltningar? Helt enkelt därför att I slutändan arbetar båda i medborgarnas tjänst, vissa för att förse dem med varor och tjänster, andra för att förvalta samhället. Detta återspeglas i hushållens utgifter, som fördelas mellan inköp å ena sidan och olika skatter å den andra. Företag och offentliga myndigheter är alltså bara mellanhänder, och hushållen står för den slutliga konsumtionen.

1.5. När det gäller Frankrikes ansvar för klimatet är det inte utsläppen på fransk mark som måste tas med i beräkningen. utan vad som kallas det "ekologiska fotavtrycket".

Alla utsläpp som härrör från transportsättet. fransmännens livsstil, vare sig det gäller konsumtion energiförbrukning, t.ex. resor eller uppvärmning, indirekt energiförbrukning genom konsumtion av varor och tjänster som produceras på fransk mark, eller slutligen om det är fråga om direkt energiförbrukning, t.ex. resor eller uppvärmning, indirekt energiförbrukning genom konsumtion av varor och tjänster som produceras på fransk mark, eller slutligen om det är fråga om indirekt energiförbrukning genom konsumtion av varor och tjänster som produceras på fransk mark. Konsumtion av importerade varor och tjänster. Det är denna tredje kategori som kallas "grå energi": fossil energi som förbrukas till följd av vår livsstil men som är praktiskt taget osynlig eftersom dess värde blandas ihop med de andra värdeelementen i priset på de varor och tjänster vi köper, och dess produktion släpper inte ut några växthusgaser på fransk mark.

"Sedan 1990 beräknas utsläppen på fransk mark ha minskat med 20 procent, men under samma tid har förbrukningen av grå energi ökat med mer än 20 procent. har fördubblats.

Men denna distinktion är grundläggande. Enligt det franska klimatrådets beräkningar från juni 2019 uppgår de totala utsläppen av växthusgaser kopplade till den franska livsstilen till 11 ton per år, inklusive 4,4 ton förkroppsligad energi. Så detta är allt annat än en detalj. Särskilt som ju mer energiintensiv produktion som outsourcas, desto större andel av energin används i produktionen.

ökar. Sedan 1990 uppskattar man till exempel att utsläppen på fransk mark har minskat med 20 procent, men att förbrukningen av grå energi har fördubblats under samma tid. En politik för koldioxidneutralitet som begränsas till utsläpp på fransk mark skulle därför vara fullständigt hycklande. Ransoneringen måste omfatta alla utsläpp, inklusive grå energi.

1.6. När ransoneringen väl har införts är frågan hur man skall dela upp en kaka som kommer att krympa med 7 procent per år.

som var fallet för livsmedel under kriget, har distribution "till högstbjudande", genom det pris som varje är i stånd att göra, är den mest katastrofala. Liksom livsmedel under kriget har fossila bränslen blivit en "grundläggande nödvändighet". Dessutom beror ransoneringen inte på produktionskapacitetens begränsningar, utan på planetens absorptionsförmåga och behovet av att undvika en katastrofal global uppvärmning - med andra ord, på något som i grund och botten berör alla och tillhör alla. Detta är så sant att den första kolsänkorna har väckt frågan om klimaträttvisa. Vi vet, för att använda Michel Rocard's uttryck, att om planeten ännu inte har blivit en stekpanna på grund av våra utsläpp av växthusgaser är det tack vare den reglerande roll som "kolsänkorna" har, i huvudsak oceanerna och i andra hand de stora stäpperna och skogarna, som fortfarande absorberar 3/4 av utsläppen i dag. Att tilldela utsläppsätter genom priser till de rikaste länderna och inom de rikaste länderna till de rikaste befolkningarna är detsamma som att ge dem äganderätt till oceanerna och de stora skogarna! Vilket för övrigt förklarar varför ett land som Brasilien är så angeläget om att hävda äganderätten till Amazonas och rätten att göra vad man vill med den. Brasilien ser ingen anledning till att de rika i de rika länderna ska få ta del av naturens hjälp utan ersättning.

Det är därför den jämlika fördelningen av kakan, med möjlighet för dem som kan vara sparsamma att sälja en del av sin andel till dem som är giriga, som är det enda system som är både effektivt och rättvist.

2

Om denna åtgärd är så självklar, varför ämnet för en äkta "Lagen om tystnad"?

Chans är inte en ny idé, och den kommer inte heller plötsligt från en fertil hjärna. Den lades fram på bordet redan innan miljötoppmötet 1992, särskilt av indiska ekologer. Den kom till och med upp i den brittiska nationella debatten när David Miliband var miljöminister i Storbritannien 2006-2007. Men varje gång gömdes den undan och förpassades till glömskan. Hur kan detta förklaras? Det finns fem ömsesidigt förstärkande orsaker.

2.1. Politiska ledare är schizofrena och har inte för avsikt att i det allmännas intresse offra den kortsiktiga ekonomiska tillväxt som deras politiska överlevnad och återval är beroende av.

Donald Trumps fall är inget undantag: endast en försämring av ekonomin före november 2020 kan hota hans återval.

2009 var det verkliga lackmustestet. Politiska ledare över hela världen var i panik efter den globala finanskrisen som utlöstes av subprimes. Det året ägde G20-mötet och partskonferensen i Köpenhamn rum med två månaders mellanrum. Med två månaders mellanrum träffades samma politiska ledare vid G20-toppmötet i Australien för att diskutera olika sätt att öka konsumtionen och förhindra att finanskrisen utvecklas till en social kris, och i Köpenhamn för att diskutera olika sätt att minska konsumtionen för att skydda klimatet...

"Att definiera kvoter och minska dem år för år skulle döma [cheferna] till effektivitet."

Slutsatserna var uppenbara: schizofreni på alla nivåer, med ledare som gjorde radikalt motsatta uttalanden med två månaders mellanrum; och Framför allt är det viktigt att återställa tillväxten, i synnerhet genom att öppna alla dörrar till kredit av de stora centralbankerna (amerikanska Federal Reserve, kinesiska centralbanken, europeiska centralbanken). Oförmögna att utforma ekonomiska verktyg för att förena de två, genom att utveckla en annan ekonomisk modell, offrar våra ledare enhälligt de långsiktiga intressena för vår gemensamma framtid för de kortsiktiga kraven på sin egen politiska överlevnad. Men att fastställa kvoter och minska dem år efter år skulle döma dem till effektivitet. Det är förståeligt att de inte vill det.

2.2. Behovet av att bevara klimatet strider underförstått mot den västerländska modellen för framsteg, som är linjär.

La flesta samhällen har tänkt på sin historia i termer av historiska cykler, vare sig det dynastiernas liv och död (en idé som är mycket närvarande i muslimsk historia - Ibn Khadoum -, i kinesisk historia och i judisk teologisk historia). Mycket ofta har referenserna snarare varit till ett idealiserat förflutet, vars guldålder borde återupptäckas. än de "sjungande morgondagarna". Detta är den stora brytning som västvärlden gjorde med upplysningstiden, en "bild av mänskliga framsteg" för att använda titeln på en bok av filosofen och matematikern Condorcet. Det är vetenskapens och ekonomins dubbla löfte om att befria mänskligheten. av dess oundvikligheter, knapphet, sjukdomar och utarmning av resurser, som låg till grund för de flesta av de stora imperiernas fall.

Denna linjära vision, som är desto starkare eftersom den har förpassats till det otänkbara, eftersom den utgör vårt kollektiva omedvetna, utesluter både tanken på cykler av eviga omtag och tanken på en "spiral" utveckling, enligt vilken mänskligheten skulle gå igenom samma typer av utmaningar flera gånger om, varje gång med nya resurser till sitt förfogande. att föda upp dem. Denna underförstådda aspekt av den västerländska fantasin framgår tydligt av debatterna om ekologiskt jordbruk. Idag är ekologiskt jordbruk en sofistikerad form av jordbruk som kräver en mycket god förståelse för utbytet av material och ekosystemens funktion, men under flera decennier har dess motståndare beskrivit det som en "återgång till stearinljus", argument för att likställa det med obskurantism och till vägran av "framsteg". Uttrycket talar för sig självt.

Vi måste snarast uppfinna en utvecklingsmodell och ett sätt att leva som garanterar välbefinnande för alla samtidigt som vi respekterar planetens gränser. Detta är exakt den stora utmaning som samhällena stod inför före den industriella revolutionen. Det är bara det att för tre århundraden sedan uttrycktes balansen mellan denna strävan efter välbefinnande och ekosystemens gränser på lokal eller nationell nivå, i en familj, på en gård, i en terroir eller åtminstone i ett land, medan den i dag uttrycks på global nivå.

Fram till upplysningstiden talade vi inte om ekonomi utan om oekonomi, vilket återspeglar begreppets etymologi: reglerna, "nomoi", för att hantera hushållet och hemmets utrymme, eller vårt gemensamma utrymme, "oikos". Det är därför jag talar om

om vår nya affärsmodell för "De utmaningar som våra samhällen står inför är av samma karaktär som de som föregick den industriella eran, men de måste uppenbarligen hanteras i en annan skala och med andra metoder.

2.3. Ransonering, särskilt när det gäller energi, är en förolämpning mot den västerländska fantasin.

Den förindustriella oekonomin var de viktigaste begränsande faktorerna marken och dess bördighet. Frukthet å ena sidan, energi å den andra. Ersättandet av mänskligt arbete med fossil energi, av ved med kol, är själva signumet för inträdet i den industriella tidsåldern. Det andra steget, ett århundrade senare, var att markens bördighet, som måste underhållas noggrant, ersattes av kemiska gödningsmedel. Detta är det dubbla ögonblick då en ekonomi som fram till dess var cirkulär av nödvändighet blir en linjär ekonomi, där vi å ena sidan har energitillförsel (som är nödvändig, även för de kemiska produkter som behövs för att gödsla jorden) och å andra sidan har avfallshantering.

Fossil energi har helt och hållet förknippats med idén om överflöd. Tanken på ransonering har dock en mycket negativ klang i Frankrike. Det väcker minnen av krig och nederlag (historikern Jean-Baptiste Fressoz påpekar att ransoneringen i Förenade kungariket inte har samma negativa konnotation: den förknippas förvisso med kriget, men också med det brittiska folkets förmåga att stå emot nazisterna, en i högsta grad positiv konnotation).

2.4. Den så kallade ekonomiska vetenskapen är i själva verket en ideologi vars många axiom gör våra nuvarande problem olösliga.

ett nationalekonomi först och främst är en ideologi är lätt att visa. Under två århundraden Naturen har inte förändrats under de senaste ett och ett halvt århundradena, men naturvetenskapen har genomgått ett antal revolutioner som har ställt vår förståelse av världen på ända. Å andra sidan har världen, realekonomin och samhället förändrats fullständigt under samma period (tänk bara på den värld Adam Smith levde i 1776 när han publicerade sin berömda bok "The Wealth of Nations", som lade grunden till den ekonomiska vetenskapen). Ändå har ekonomins grundläggande axiom förblivit oförändrade. Leta efter felet.

Två axiom ligger till grund för den nuvarande krisen och förklarar "tystnadens lag" som motsätter sig den uppenbara lösningen med förhandlingsbara kvanta.

Det första axiomet är det om pengar. Ekonomin

bygger på fastställandet av växelkurser för olika varor och tjänster, och dessa växelkurser regleras inom ett visst territorium av en gemensam valuta. Antagandet är uppenbarligen felaktigt, vilket illustreras av det enkla exemplet med näring, vilket innebär att kroppen behöver ämnen av mycket olika slag, (vitaminer, mineraler, proteiner, lipider, etc.) som inte är utbytbara mot varandra, att i ekonomin är allt utbytbart mot allt och att, eftersom ekonomiska val är rationella, de kommer att förändras av sig själva beroende på förändringar i priset på de olika faktorerna. Därav idén om en gemensam valuta för alla utbyten. Från och med nu, och enligt detta axiom, är det bara ökningen av energipriset, energi som betalas i euro på samma sätt som mänskligt arbete, som kommer att få människor att ändra sin konsumtion genom att köpa mer mänskligt arbete och mindre energi.

I slutet av medeltiden gjorde de allt de kunde för att avskaffa den mångfald av valutor som då fanns för att underlätta handeln, utgivna av kloster eller feodala makter. Syftet var inte att garantera allas välbefinnande, utan att lägga beslag på alla resurser som härrörde från seigniorage, de inkomster som myntutgivningen gav upphov till.

"Idén om en gemensam valuta kom inte från ekonomer utan... från att stärka suveränernas makt".

Men det finns en grundläggande regel i idéhistorien: en idé vars ursprung har glömts bort blir en ogripbar dogm. Detta är vad som hände med pengar... Idag är den ekonomiska motorn är som en bil med en enda pedal för bromsen och gaspedalen: det bästa sättet att köra in i väggen. Så länge vi inte ifrågasätter denna idé om att allt handlar om ett pris och en valuta, är vi oförmögna att utforma ett system som gör att vi kan minska förbrukningen av fossila bränslen ännu mer radikalt och samtidigt utveckla alla de varor och tjänster som är beroende av mänsklig kreativitet och arbete. Och detta förklarar schizofrenin hos våra ledare 2009. I stället för att förena kraven på social sammanhållning och klimatskydd lägger de fram det ena eller det andra i tur och ordning och på ett motsägelsefullt sätt, beroende på de internationella förhandlingarna.

"DIG ON FOR VICTORY", Skottland, Peter Fraser, 1939-1946

2.5. Principen om kvoter har äventyrats i allmänhetens och experternas ögon genom överdrifterna på den europeiska "koldioxidmarknaden".

Lidén om en internationell koldioxidmarknad har främjats mindre av miljöaktivister än av förespråkare för konceptet. av liberalism. Den introducerades för trettio år sedan av amerikanska ekonomer. Den består i att säga att stora företag, som är stora utsläppare av växthusgaser, naturligtvis måste anstränga sig, men i stället för att be dem att omvandla sina produktionssystem, vilket kan vara mycket kostsamt, varför skulle de göra det? Varför inte erbjuda sig att göra samma besparingar genom att plantera träd i Afrika? Minskningen skulle bli densamma, men till en mycket lägre kostnad för företaget. Denna på papperet tilltalande logik har haft ett antal kumulativa effekter som har lett till att själva idén med att sälja koldioxidkrediter har misskrediterats.

För det första, genom att definiera dessa krediter för stora företag och tillåta dem att lägga ut lösningen på entreprenad genom att överföra den till de fattigaste länderna, har vi gett trovärdighet åt idén om en "rätt att förorena", vilket sannolikt kommer att få alla ekologer att höja på ögonbrynen.

I själva verket liknade det den process där Europa skickar sitt avfall till Kina och sedan till Afrika eller Malaysia, där man spelar på befolkningens fattigdom för att göra dessa förgiftade gåvor mer acceptabla.

Den andra faktorn var att systemet, som var förbehållet stora företag och innefattade möjligheten att ta över sina uppgifter genom att överföra dem till utomstående, gjorde det lätt att manipulera systemet, vilket snabbt ledde till bedrägerier.

Den tredje faktorn är att fastställa dessa koldioxidkrediter, De olika länderna var i första hand angelägna om att inte straffa sina egna företag. De krediter som tilldelades var så höga att deras växelkurs föll till en löjligt låg nivå.

Dessa faktorer i kombination gör att motståndarna till ett allmänt system med överlåtbara kvoter kan misskreditera det redan från början genom att säga "titta vad det gör och ändå tillämpades det bara på några få stora företag", vilket, som vi just har sett, är ett fullständigt felaktigt resonemang.

3

2. Om denna åtgärd är så uppenbar, varför finns det då en sådan "lag om tystnad" om den?

3. Den grundläggande logiken för överlåtbara kvoter

Dunder sin skenbara enkelhet har systemet ett antal finesser. Följande beskrivning kommer att ge dig en mer konkret uppfattning om hur det kan implementeras, samt de val som måste göras. inom ramen för demokratiska överläggningar.

3.1. Koldioxidpoäng är inte en valuta i sin tilldelning men är

när du byter ut dem.

Låt oss ta exemplet med en diabetiker som bara får konsumera så många gram socker per dag. Det finns det synliga sockret, den sockerbit vi lägger i vårt kaffe, men det mesta av det socker vi konsumerar är dolt i alla de produkter vi äter: bakverk, drycker, industriella rätter osv. Diabetiker kan välja att äta vad de vill, men vid varje inköpstillfälle måste de kunna bedöma Det "grå socker" som finns gömt i allt han äter dras av från hans dagliga kvot. Den dagliga sockertilldelningen, som visas på en "Sockerkontot" är inte en valuta: vi köper inte sockerinnehållet i det vi äter med någon annan valuta än euro. Däremot måste de känna till mängden socker, tydligt identifierad i förhållande till resten av komponenterna, så att de kan debitera den från sitt sockerkonto varje gång, vilket återspeglar deras rätt att konsumera.

Detsamma gäller för koldioxidkvoter: dessa är inte mängder av fossil energi som ges gratis till varje hushåll i början av året. De är ett konto som, i likhet med en fiskekvot för fångsträttigheter, återspeglar utsläppsrättigheter, och varje konsumtionshandling kommer att resultera i en debitering av detta konto.

Å andra sidan är dessa utsläppsrätter fritt överlåtbara på marknaden, mellan dem som anstränger sig för att vara sparsamma och inte kommer att använda dem alla och dem som vill fortsätta att använda stora bilar, flygplan och åka på semester till Västindien och inte har tillräckligt av sin egen kvot. I detta avseende har fossil energi, som räkneenhet (ton oljeekvivalenter eller ton koldioxid), som betalningsmedel (olja är den mest använda varan i internationella bytesaffärer) och som värdebevarare, alla de egenskaper som en valuta har i sin egen rätt. Tekniskt sett innebär att ha en utsläppsrätt att ha en elektronisk plånbok, eventuellt samma medium som du använder för att betala i euro. och få denna kvot minskad vid varje köp genom att debitera den mängd fossil energi som förbrukas.

Slutligen förändras inköpspriset för kolpunkter i euro över tiden. I detta avseende kan vi tala om förändringar i växelkursen mellan valutor, kolvaluta å ena sidan och eurovaluta å andra sidan.

3.2. Hushållen får årliga bidrag, medan företagsledningarna bara får startbidrag för att systemet ska fungera.

Antag att vi startar ett sådant system den 1 januari. Företag och offentliga myndigheter har inga koldioxidkrediter för att köpa den energi de behöver för att fungera. De kommer bara att få dem när de säljer sina varor och tjänster - i fråga om företag - eller tar ut skatt - i fråga om offentliga myndigheter - från hushåll som har fått koldioxidpoäng. Vi måste därför börja med att tilldela företag och offentliga myndigheter ett belopp som motsvarar deras årliga behov av fossil energi. Men till skillnad från hushållens utsläppsrätter kommer dessa bidrag inte att vara förnybara. Om företag inte längre kan sälja sina varor och tjänster på grund av att deras kunder anser att de är för kostsamma i termer av "koldioxidpoäng" på grund av bristande energieffektivitet, har de bara sig själva att skylla, och detta kommer att vara ett kraftfullt incitament för att omvandla sitt produktionssystem.

"Skatter och avgifter kommer att uttryckas i båda beräkningsenheter, euro å ena sidan och kolpunkter å andra sidan.

På samma sätt kommer skatter och avgifter att uttryckas i båda beräkningsenheter, euro å ena sidan och koldioxidpoäng å andra sidan. För att göra detta måste dessa förvaltningar eller offentliga tjänster analysera sitt eget koldioxidavtryck (vilket vissa lokala myndigheter redan gör) och från och med nu kommer de att bedömas av väljarna eller skattebetalarna genom att ta hänsyn till denna del av de offentliga utgifterna, och genom att ta hänsyn till dem desto mer kraftfullt som de koldioxidkrediter som tilldelas hushållen kommer att minska snabbt från år till år. Termisk och akustisk isolering av offentliga byggnader, gatubelysning, asfalt på vägar, fordonsflottor etc. av tjänstebilar kommer utan tvekan att granskas från en dag till en annan. Reglerna för att fördela de nödvändiga koldioxidkrediterna bland skattebetalarna måste debatteras kollektivt. Den mest sammanhängande

med systemet som helhet skulle vara koldioxidkrediter som tas från alla lika mycket.

3.3. För att detta system ska fungera är det nödvändigt att ha spårbarhet för kol genom hela produktion.

Detta kommer snabbt att leda till förhandlingar av ny karaktär. Till exempel, vem tar ansvar för koldioxidkrediter som motsvarar de anställdas resor till och från arbetet? Detta är inte på något sätt en försumbar faktor i hushållens rörlighet idag. och anledningen till att de flesta hushåll har flera bilar. Så snart man faktiskt mäter hur många koldioxidpoäng detta motsvarar och fattar beslut om huruvida dessa koldioxidpoäng skall dras av från de anställdas budget eller belasta företagets koldioxidproduktionskostnader, kommer nya förhandlingsformer att införas. omedelbart, t.ex. mot gratis kollektivtrafik, mobilitetsstöd för alla, bildelning, kollektivtrafik, etc...

Kritiker av kvotssystem avfärdar ofta idén med att det är omöjligt att spåra och att systemet är en gigantisk gasfabrik. Det är lätt att visa att detta inte stämmer, baserat på två mycket enkla argument.

Den första är att alla företag har konton och vet mycket väl vad som kommer in (minus vad som går ut). De är helt enkelt inte intresserade av "det som inte har något pris", vilket förklarar varför alla utsläpp i atmosfären, vatten och mark medvetet ignoreras. Det enda man behöver göra är att individualisera posten "fossil energi" i bokföringen och vidarebefordra denna information genom hela produktionskedjan för att summera systemets ekologiska fotavtryck.

Andra argumentet: denna mekanism är exakt densamma som för mervärdesskatten: det var på förhand mycket svårare att mäta mervärdet under hela Det är dock själva förekomsten av en mervärdesskattemekanism som har gjort denna spårbarhet "naturlig". Exakt samma sak kommer att hända med koldioxidkrediter.

3.4. Denna spårbarhetsmekanism underlättas från år till år av andra pågående utvecklingar.

Vi kan nämna tre av dem:

• Den utbredda användningen av elektroniska pengar via visakort och telefonbetalningar. Är det bara för de rika eller för de sofistikerade?

? Den senaste historien visar precis motsatsen. Telefonbetalningar började användas i stor utsträckning i Kenya, ett av världens fattigaste länder ... helt enkelt för att detta system har gjort det möjligt att hoppa över den tidsödande och kostsamma processen att inrätta bankkontor i hela landet.

länder. Det är av samma skäl som man i många I många afrikanska länder har satellittelefonen, trots att den är dyr, blivit det normala, och man har gått förbi det stadium som vi genomgick i Frankrike med installationen av telefonnät.

• Den andra utvecklingen gäller företagens redovisning. Alldeles bortsett från det specifika problemet med klimathanteringen, finns det en omfattande rörelse som kräver att företagets redovisning inte bara skall fokusera på det finansiella kapitalets integritet, vilket är underförstått idag, utan även på det mänskliga och naturliga kapitalets integritet. Individualiseringen av företagets utgifter för fossila bränslen är därför "i linje med historiens riktning". På internationell nivå är de skyldigheter som åläggs dominerande företag, så kallade "principals", att övervaka sina leverantörers och underentreprenörers praxis. Denna trend materialiserades under 2017 i Frankrike genom "lagen om omsorgsplikt"

"Under 2019 planerar Carrefour att använda blockkedjor för att säkerställa spårbarhet. Produktionssättet för det som såldes under namnet av "frigående kyckling

• Slutligen har den nya tekniken med "blockkedjor", som är mest känd för allmänheten genom skapandet av den virtuella valutan Bictcoin, skapat de tekniska förutsättningarna för att kontrollera informationen om produktionssystemen i hela kedjan. Detta tekniska system, som för närvarande är energiintensivt, verkar utvecklas mot en ny generation. Under 2019 planerar till exempel Carrefour att använda blockkedjor för att säkerställa spårbarheten av produktionsmetoden för det som t i d i g a r e såldes som "poulet fermier" (frigående kyckling). Detta är långt ifrån en mycket sofistikerad produktion.

3.5. Omfördelningseffekten till förmån för de fattigaste garanteras

Oet har ofta sagts, och med rätta, att de fattigaste familjerna idag är de vars I utvecklingsländerna innebär detta till exempel energieffektiva matlagningsmetoder, vilket i sin tur innebär dåligt isolerade bostäder, eller beroende av gamla bilar med motorer som är mycket mindre effektiva än de modernaste för att ta sig till och från arbetet.

Kommer de då att bli de första "offren" för dessa överlåtbara kvoter, med sin låga energieffektivitet som snabbt gör att de hamnar över kvoterna, om inte i dag så åtminstone om tre eller fyra år när kvoterna gradvis kommer att ha minskats, medan de rika både har frihet att välja livsstil och ekonomiska resurser att investera i energieffektivitet som snabbt kommer att skydda dem från denna minskning?

Alla siffror visar att detta argument är felaktigt. Det faktum att "effektiviteten" i deras energiförbrukning är dålig hindrar inte de fattiga från att förbruka mycket mindre energi än de rika. Energikostnaderna återspeglas i energifattigdomen: energibudgeten får en allt större andel av den totala budgeten och framför allt minskar uppvärmningskostnaderna, även på bekostnad av hälsan. Tvärtom kommer de, trots sin låga energieffektivitet, att vara de som i första hand gynnas av systemet, även om det innebär att de koldioxidutsläpp som de säljer kommer att användas för att förbättra deras egen energieffektivitet. Intresset för dem kommer att vara uppenbart eftersom försäljningen av dessa poäng kommer att leda till en ökning av hushållets inkomst.

3.6. Frågan om investeringar och upplåning uppstår på samma sätt som för monetära investeringar och upplåning.

I Syftet är att bedöma investeringens kostnad i koldioxidpunkter och låntagarens förmåga att uppfylla dem. återbetalas under en tidsperiod som överensstämmer med investeringens eller utrustningens livslängd. För företag innebär detta regler för avskrivningsperioder som beror på utrustningens karaktär.

På tal om finanskriser har den berömde amerikanske investeraren Warren Buffett ett vackert uttryck: "det är när havet drar sig tillbaka som du ser de badande som simmade nakna". Med andra ord är det när en kris slår till som vi ser dem som misslyckades med att förutse eller förutse den.

täcka sina risker på ett korrekt sätt. Vi kan använda samma formel för att tala om de investeringar som enligt det nya systemet kommer att gå massivt till energieffektivitet, eftersom minskningen av kvoterna är fullständigt känd under tio år, vilket gör det möjligt för alla att göra en exakt ekonomisk beräkning.

Låt oss ta exemplet med bonus-malus-system för inköp av fordon som antas vara mer ekonomiska. Två iakttagelser kan göras om dem idag. För det första är den växande marknaden för stadsjeepar den mest lukrativa för tillverkarna. Detta är ett perfekt exempel på rebound-effekten: motorer görs effektivare inte för att spara energi, utan för att göra det möjligt att köra mer kraftfulla och tyngre fordon på vägarna. sätta ut på marknaden. För det andra fokuserar diskussionen om bonus-malus-systemet på bränsleförbrukning per kilometer, men ignorerar noggrant den avgörande frågan om energikostnaden för att producera nya bilar. Och ändå, enligt siffror som redan är en Även om den inte är särskilt gammal motsvarar denna produktion minst 30 000 kilometers bränslebesparingar. Genom att vara tvungna att utvärdera denna investering i termer av koldioxidpoäng minskar havet av reklamargument och vi kan faktiskt se vilka argument som framförs. bada naken. Detsamma gäller för elbilar. Det finns mycket detaljerade analyser av elbilar under hela deras livscykel. Först och främst är det uppenbart att där el produceras av kol-, olje- och gaseldade kraftverk är kostnaden för el mycket lägre. Bränslets koldioxidutsläpp skiljer sig inte från en förbränningsmotor. Men även om man utgår från förnybar el eller kärnkraftsel är kostnaden för att tillverka batterier mycket hög. dold. Införandet av överlåtbara kvoter är likvärdigt med till en gigantisk "sanning i prissättningen"-operation.

"Diskussion om bonus malus handlar om minskning av bränsle per kilometer, men döljer noggrant den avgörande frågan om energikostnader av nybilstillverkningen."

3.7. Systemet ger en betydande avkastning på energiinvesteringen

L Företsägbarheten i minskningen av kvoterna kommer att ge en ny och grundläggande nivå av företsägbarhet. investeringar i energieffektivitet. Ta bostäder, till exempel. I mer än tjugo år har vi hört exakt samma sak i Frankrike: det gamla bostadsbeståndet är ett riktigt säll, v i behöver renovera 500 000, 700 000, 1 miljon bostäder per år för att "tappa till hålen". Och i slutet av varje period konstaterar vi att det som har uppnåtts är långt ifrån de mål som vi har satt upp för oss själva. Och varför är det så? För att, som studier har visat, under det nuvarande systemet, investeringar i energieffektivitet har en mycket lång återbetalningstid, ofta mer än 50 år, eftersom den verkliga energikostnaden i dagens Frankrike är alltför låg. Av samma skäl har undersökningar visat att investeringar i energibesparingar inte ökar värdet på en bostad när den säljs vidare. Som vi vet står bostäder för 80 % av tillgångarna för de flesta fransmän.

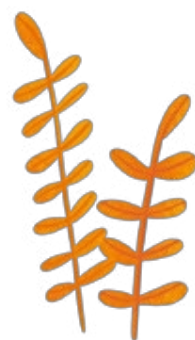
I dag är det största problemet med energiomställningen inte tillgången på pengar - 2019 investerades 20 000 miljard euro i hela världen till negativa räntor! - utan förekomsten av projekt som är tillräckligt lönsamma. Situationen håller på att förändras helt, med ett kvotssystem som kommer att minskas från år till år, och som ger perfekt företsägbarhet för lönsamheten hos de investeringar som kommer att göras, kvantifierade å ena sidan i pengar och i kolpoäng. Investeringarnas lönsamhet kommer att avgöra kapaciteten

av hushållen att återbetala de investerade kolpoängen på x år.

Investeringar som tar hänsyn till de nödvändiga koldioxidpoängen och bidrar till koldioxidkontot kommer automatiskt att ge företaget en ny inriktning. till bankerna. De måste bedöma lånens "koldioxidrelaterade" lönsamhet och låntagarens förmåga att betala tillbaka, genom regelbundna avdrag från hans koldioxidkonto, på exakt samma villkor som deras rent finansiella bedömning i dag. Vi vet alla att det nuvarande "vi spenderar mer än vi planerat idag, men vi kommer att spara mer imorgon" bara är kosmetisk retorik som maskerar vår oförmåga att minska vår energiförbrukning. Med systemet med koldioxidpoäng kommer saker och ting att bli helt annorlunda på grund av investeringarnas bevisade lönsamhet och på grund av att bankerna kommer att hållas ansvariga. i avsaknad av betalningsinställelse, på exakt samma villkor som i dag. De kommer helt enkelt att behöva utbilda sin personal, med hjälp av ADEME, för att lära sig att bedöma projektens sundhet och de intäkter eller utgiftsminskningar som de kommer att generera. och låntagarnas återbetalningsförmåga. Under lång tid har det talats om "tredje part" som skulle kunna ta på sig kostnaden för arbetet och få ersättning från den minskade värmeräkningen, men detta fungerar inte eftersom tiden är av avgörande betydelse. Detta beror på att avkastningen på investeringen är för lång och att det är psykologiskt svårt att acceptera att betala "på grund av en minskning av utgifterna". Med ett koldioxidpoängssystem kommer vi att få se den här typen av saker. av systemet, dels för att investeringarna kommer att visa sig vara mycket lönsamma, dels för att den tredje parten kommer att få ersättning från de intäkter som försäljningen av överskottskvoter genererar.

4

Övergångsperioden och förvaltningen utbyten med den yttre världen

Systemet med överlåtbara kvoter är desto enklare att genomföra eftersom det är universellt. Det kommer inte att i första hand. Vi måste därför utforma hanteringen av utbytet mellan Frankrike och territorier som inte använder systemet med överlåtbara kvoter för att se till att konkurrensvillkoren är rättvisa. Om allt vi behövde göra för att undvika att bli av med koldioxidpoäng var att gå och köpa utanför Frankrike skulle systemet kollapsa. Det är faktiskt därför som alla experiment med ett universellt utsläpps rättssystem i ett litet område är dömda att misslyckas från första början: alla kommer att köpa från sin granne. Det är denna typ av förvaltning som vi nu kommer att presentera, efter två preliminära anmärkningar om möjligheterna att utvidga systemet.

4.1. Debatten om att utvidga systemet till hela Europa skulle snabbt kunna komma igång. Citizens' Climate Convention i Frankrike skulle kunna vara katalysatorn.

Lrans utrikeshandel L utgör en stor och växande del av vår konsumtion och våra företags verksamhet, men den största delen av denna handel sker med andra europeiska länder. Eftersom den europeiska marknaden är enhetlig finns det inget "membran" vid gränserna, inget filter som denna handel kan passera genom och som gör det möjligt för oss att förstå dess innehåll. Att införa ett system med överlåtbara kvoter på fransk nivå, utan att utvidga det till europeisk nivå, skulle därför innebära ytterligare en svårighet. Men det franska medborgarkonventet kommer precis vid rätt tidpunkt. Den nya europeiska mandatperioden - förnyelsen av Europaparlamentet och kommissionen 2019 - har satt upp två prioriteringar: anordnandet av en konferens om Europas framtid, som involverar medborgarna så mycket som möjligt; en "Green New Deal" som gör Europa till en pilotregion i kampen mot klimatförändringarna. utforma och leda övergången till hållbara samhällen. Kopplingen mellan dessa två prioriteringar är uppenbar. Konferensen kommer att behöva ta itu med omvandlingen av den ekonomiska modellen och metoderna för att genomföra den gröna New Deal. Det är just detta som är syftet med överlåtbara kvoter. Om ett starkt och tydligt förslag kommer från det franska medborgarkonventet råder det ingen tvekan om att det kommer att väga mycket tungt i de kommande debatterna på EU-nivå.

"Det nya europeiska mandatet har satt upp följande mål för sig självt att prioritera en "grön ny giv" som gör Europa till en pilotregion i utformning och förvaltning övergången till hållbara samhällen.

4.2. Åtminstone en partiell generalisering av systemet med överlåtbara kvoter är inte science fiction.

D sedan valet av Donald Trump och utbrotten av Dess upprepade slag mot det multilaterala systemet, till att börja med dess tillbakadragande från Parisavtalet. klimatförändringarna verkar det nu vara en särskilt dålig tidpunkt att drömma om en universell utvidgning av systemet. Men kanske är det bättre än det verkar. luften. Dagens globala utmaningar är så beroende av varandra att nationalistiska reträtter också kan tolkas som att hästen ryggar tillbaka när den måste ta sig över hindret. Det finns tre förenande processer i arbete. Även om de är föga kända för allmänheten ger de oss en del att tänka på: enandet av redovisningsstandarder, spridningen av förhandlingar om standarder och utvecklingen av branschstudier.

• Enhetliga redovisningsstandarder: Redovisningsstandarderna är redan globala i och med det allmänna antagandet av IFRS (International Financial Reporting Standards). Dessa standarder, som har sitt ursprung i USA, främjar ett finansiellt synsätt och värdering av företag. "Själva faktumet med denna enhetlighet innebär dock att införandet av koldioxidredovisning snabbt kan få stor spridning. Men just detta faktum innebär att införandet av koldioxidredovisning snabbt kan få stor spridning.

• Förhandlingar om standarder: Under det senaste decenniet har de bilaterala och multilaterala förhandlingarna för att liberalisera handeln inte längre fokuserat på att sänka tullarna, som redan var låga (innan Donald Trump inledde ett handelskrig och använde återinförandet av tullar som ett absolut vapen...). Det största hindret för internationell handel idag är mångfalden av standarder. I förhandlingar försöker varje part att använda maktbalansen till sin egen fördel genom att främja sina egna standarder för att underlätta sin egen export. När förhandlingarna om ett transatlantiskt handelsavtal (TTIP) var i full gång var det risken att anpassa sig till de mest slappa miljö- eller hälsonormerna som väckte det europeiska civila samhällets berättigade oro. Men vanan att inte förhandla om tullar utan om enhetliga normer kan underlätta den universella skyldigheten att skicka kolinnehåll" genom hela produktionskedjan. produktion och distribution av varor och tjänster.

• Den utbredda användningen av sektorsstudier: den växande betydelsen av investeringsöverbäganden

4.3. Det är viktigt att ta hänsyn till koldioxidinnehållet i det som köps utomlands.

NAtt inte göra detta skulle omedelbart kollapsa system. Så hur går man tillväga? Man debiterar koldioxidkontot hos det företag eller den individ som köper varan eller tjänsten. I den inomeuropeiska handeln kommer det att finnas ett antal missbruk som är jämförbara med det som redan finns i dag, som att tanka bensin etc. eller köpa en flaska alkohol eller ett paket cigaretter på andra sidan gränsen om priserna är lägre. Men de allra flesta inköpen görs antingen via en fransk distributör, med bankkort eller via internetbetalning. I alla tre fallen innebär köpet att motsvarande poäng debiteras kolkontot. Låt oss ta fyra exempel: köpa en bil; video on demand; använda Google; köpa från Amazon.

"Gå och shoppa med kontanter en bil utomlands snabbt skulle upptäckas.

Att köpa en bil utomlands med kontanter skulle snabbt upptäckas. Svårigheten är inte så mycket att debitera köparens konto med koldioxidpoäng s o m a t t bedöma hur många koldioxidpoäng som ska debiteras, eftersom den utländska tillverkaren och säljaren inte är skyldiga att upprätta spårbarhet för koldioxid under hela produktionsprocessen. I detta fall tillhandahåller ADEME följande information Nationella register som a n g e r kolinnehållet för de olika huvudprodukterna. industriprodukter. Allt ni behöver göra är att besluta att ni, i avsaknad av spårbarhet, kommer att anta den övre delen av intervallet. Detta är logiken i den förlorade motorvägsbiljetten: om du inte kan visa den, faktureras du för den längsta resan.

Video på begäran. Nya studier har visat att den totala energikostnaden för video on demand är lika med den totala energiförbrukningen för en

länder som Spanien: den så kallade dematerialiserade ekonomin är i själva verket resultatet av aktiviteter som förbrukar mycket energi. I det här fallet är det enkelt att beräkna tjänstens totala koldioxidinnehåll, precis som det är enkelt att kräva att Netflix deklarerar det, vilket resulterar i en debitering av koldioxidpoäng vid faktureringsstillfället.

Använda Google. Google fungerar på följande sätt på utvecklingen av stora datorparker, som också förbrukar mycket energi. Den skenbara gratisheten i Googles tjänst - dvs. överföringen av till Google av våra personuppgifter i utbyte mot den tillhandahållna tjänsten - förhindrar inte på något sätt att kolinnehållet i dess tjänster mäts och debiteras.

Amazon och utvecklingen av e-handeln. Betalningen sker med kort och det är lätt att kräva att leverantörerna ska deklarera kolinnehållet i de sålda varorna och tillämpa samma princip om övre intervall som för en bil i avsaknad av tillförlitlig information.

4.4. Den koldioxidhalt som tas ut på importerade produkter och tjänster är en standard, inte en skatt.

L Skillnaden mellan en skatt och en standard är Lavgörande här. Skyldigheten att deklarera innehåll Kolinnehållet i en importerad vara ökar inte dess värde. Debiteringen av kolpoäng som motsvarar denna halt har endast effekten att jämna ut konkurrensvillkoren mellan inhemska och utländska leverantörer, vilket är grunden för internationella frihandelsavtal. Om det vore en skatt skulle systemet inte vara förenligt med reglerna. Detta skulle kräva internationella förhandlingar vars varaktighet och resultat är ovissa. Däremot är standarden för angivande av kolinnehåll förenlig med WTO.

Importerade produkter omfattas redan av europeiska standarder. Dessa standarder omfattar produktinnehåll, produktionsvillkor och märkningskrav. I Förenta staterna har stora strider utkämpats om huruvida man skall kräva att livsmedelsprodukter skall märkas som innehållande genetiskt modifierade organismer eller inte. I Frankrike har konsumentorganisationer och industrin på senare tid stridit om skyldigheten att tydligt ange livsmedelsprodukters näringsvärde eller industriprodukters reparerbarhet eller icke-reparerbarhet.

I slutändan är den enda skillnaden mellan varor och tjänster som köps utomlands och de som köps i Frankrike att i det första fallet läggs de koldioxidpoäng som debiteras köparens konto inte till leverantörens koldioxidkredit, eftersom leverantören inte har något behov av dem.

"Det är viktigt att ta hänsyn till koldioxidinnehållet i det som köps utomlands.

4.5. Koldioxidpoängen för varor och tjänster som sålts utomlands måste återföras till de franska producenterna.

Detta är den symmetriska frågan till den föregående. Att producera på nationell mark företagen ha behövt de koldioxidsnåla poäng som krävs för att köpa de fossila bränslen som används för att producera dem. På den inhemska marknaden kommer detta utbud av kolpoäng från kunderna. När en vara eller tjänst säljs utomlands, i avsaknad av ett liknande system, kommer leverantören inte att kunna få dessa kolpoäng från kunden. Det är då deklarationen om försäljning utomlands som kommer att göra det möjligt för en nationell koldioxidbyrå att ge tillbaka en koldioxidkredit som motsvarar den som ingår i den sålda varan. Sammanfattningsvis är försäljningen av en produkt eller tjänst och förvärvet av koldioxidkrediter en och samma sak när det gäller en försäljning på nationellt territorium; när det gäller en försäljning utomlands kommer de från två olika källor.

4.6. Utländska medborgare som köper varor och tjänster i Frankrike måste skaffa ett koldioxidkonto, som kommer att återbetalas till dem när de lämnar landet på liknande sätt som momsåterbetalningar.

Så snart ett köp i Frankrike åtföljs av Detta gäller även för utländska besökare. Eftersom de inte får någon årlig utsläppsrätt måste de köpa

dess kolpunkter mot en avgift, på en grund som ska fastställas, såsom genomsnittet av växelkursvärdet för kolpoäng från föregående år, eller någon annan liknande åtgärd. Enligt systemets logik måste de kunna få dessa krediter vid vilken bankdisk som helst på samma sätt som du kan fylla på ditt Navigo-kort vid vilken station som helst i dag. tunnelbanebiljetter. När de lämnar landet kommer de koldioxidpoäng som är knutna till de produkter de tar med sig att återbetalas till det pris till vilket de köptes, **e n l i g t** samma förfarande som den nuvarande momsåterbetalningen.

"Att inte få någon ersättning utsläpp, [utländska besökare]. kommer att behöva att förvärva dessa carbon points mot en avgift.

Kopplingar
mellan
detta
systematis
ka förslag
och förslag
under diskussion
till konventionen

En januari 2020 identifierade konventionens medlemmar ett stort antal åtgärder, indelade i fem kapitel: livsmedel, produktion och arbete, konsumtion, bostäder och transporter. Är dessa förslag i överensstämmelse med eller i motsats till förslaget om överlåtbara kvoter? Det är detta vi nu skall ta reda på. granskning.

5.1. Omsättbara kvoter är systemrelaterade resultatskyldigheter, medan rekommendationer är sektorsrelaterade medelskyldigheter.

Regeringar runt om i världen har varit noga med att inte införa skyldigheter för att uppnå resultat. Det är ett gott skäl för dem att ignorera tanken på förhandlingsbara kvoter: det innebär en skyldighet att uppnå resultat, vilket gör dem ansvariga. Det här spelet har pågått i trettio år. Parisavtalet från 2015, det mest avancerade på detta område, endast har formulerat vägledande nationella mål och därmed skyddar regeringarna från alla rättsliga risker, även om det civila samhället blir alltmer ovilligt att vidta rättsliga åtgärder mot regeringar som inte ger sig själva medlen för att uppnå de mål som de själva har satt upp.

De rekommendationer som diskuteras inom ramen för medborgarkonventet lider av samma begränsningar. De är en förteckning över medel som skall genomföras, och många av dem förblir rekommendationer. Medborgarpanelen fångades av det ursprungliga politiska mandatet, där de ombads att undersöka hur man kan agera inom ett visst antal förutbestämda områden. Är det inte förvånande att just i det ögonblick då När de etablerade ekonomiska, finansiella och politiska krafterna börjar tala om att återuppbygga kapitalismen, läses medborgarna fast i en logik där man räknar upp engångsåtgärder, vilket i förväg berövar dem en global strategi för problemet?

"Vi kommer inte att dela med fyra utsläpp av växthusgaser genom att lägga till sektoriella åtgärder.

Vi har vetat i trettio år att vi inte kommer att kunna dividera utsläppen av växthusgaser med fyra genom att lägga ihop sektorsvisa åtgärder. Detta är sant på nationell nivå, men det är också sant på lokal nivå: även på denna nivå förblir den proklamerade omställningen i själva verket en summa av sektorsvisa initiativ. Tvärtom har de sällsynta territorier där en genuin omställningspolitik har inletts upprättat långsiktiga pakter med flera intressenter och genomfört en djupgående förändring av sin intellektuella och politiska mjukvara.

5.2. Kvotpolitiken skapar en övergripande dynamik som kan kombineras med regleringsåtgärder.

Några av de rekommendationer som diskuteras i konventet har en dimension som går utöver energiomställningen och rör miljöskydd. miljön. Som sådana kompletterar de kvoterna. De senare skapar en övergripande dynamik men gör inte anspråk på att lösa allt. Låt oss ta avfall som exempel: kvoter och deras minskning är efter år kommer att uppmuntra återvinning för att återvinna det "kolinnehåll" som har blivit värdefullt, och skattebetalarna, som kommer att behöva dra av kolpoäng från sina lokala skatter, kommer att vara mycket uppmärksamma på detta. Men avfallets invasion av luft, mark och vatten är också ett problem i sig, som kräver särskilda åtgärder.

Även om det är nödvändigt att reglera användningen av kemiska gödselmedel och bekämpningsmedel för att skydda miljön, vattnet, luften och marken, är det faktum att båda är kostsamma i termer av kolpoäng kommer automatiskt att förskjuta balansen till förmån för återvinning av organiskt avfall från jordbruket eller städerna.

5.3. Genomförbarheten och den faktiska effekten av de rekommendationer som läggs fram för debatt kan ifrågasättas.

De flesta av de nämnda åtgärderna lider av två brister: det är långt ifrån självklart att de kan införas som sådana, och deras verkliga omfattning mäts inte... Låt oss ta två exempel: bostäder och transporter.

Bostäder. Under flera decennier har problemet med att renovera gamla bostäder hämmats av bristen på avkastning på motsvarande investering, på grund av de nuvarande energipriserna. Och eftersom renoveringen inte blir mer utbredd, blir inte heller utbildningen av yrkesverksamma det. Under dessa förhållanden kommer det att bli politiskt svårt att tvinga fram renoveringar, och det är en illusion att tro att utbildning av yrkesverksamma kommer att kompensera för den bristande avkastningen på investeringarna.

Att ta sig runt. Bildelning kan inte dekreteras. Å andra sidan ger utsikterna till en minskning av kvoterna en förutsägbarhet som kommer att uppmuntra nystartade företag och innovativa lösningar att blomstra, och kommer att leda till en omfördelning av resor mellan hemmet och arbetet och förhandlingar mellan arbetsgivare och arbetstagare om de koldioxidpoäng som är förknippade med dessa resor. Hela logiken kommer att ställas på huvudet, och alla kommer att behöva bidra.

5.4. Kvoterna och deras minskning från år till år är en avgörande informationskälla och skapa den förutsägbarhet som krävs för beslut.

Alla rekommendationer från allmänheten rör information. De är mycket relevanta. Om vi vill ändra beteendet och göra det möjligt för de olika aktörerna att investera, är information och förutsägbarhet avgörande.

Införandet av kvoter och visandet av deras minskning är efter år leder till både och. Koldioxidinnehållet i varje vara och tjänst blir känt. Behovet av att ändra produktionsmetoder och samhällets organisation blir tydlig. I dag gör till exempel bristen på förutsägbarhet det svårt att genomföra en framtidsinriktad sysselsättningsförvaltning, både inom företagen och på sysselsättningsområdesnivå. Denna förutsägbarhet blir regel med kvotering. På samma sätt, även om det i sig inte är värdelöst att reglera mot programmerad föråldring, kommer den enkla visningen av kolinnehållet i nya produkter jämfört med kolinnehållet i en reparation att väga mycket tyngre än en enkel förordning, eftersom varje köphandling direkt kommer att konfronteras med alternativet.

5.5. Införandet av kvoter kommer att göra det möjligt att sortera mellan sanna och falska lösningar.

Här är två exempel: kortslutning och transport med tåg eller båt. Två rekommendationer sunt förnuft på ytan. Men vi måste ta en närmare titt, med data i handen.

Kortslutningar. Man antar att de använder mindre fossila bränslen. Men är det verkligen så? I en banbrytande studie visade Wuppertalinstitutet att ingredienserna i en yoghurtburk i Tyskland i genomsnitt färdades mer än 800 km. Absurt, eller hur? Så länge leve de korta distributionskanalerna. Men när institutet fortsatte att undersöka frågan gjorde det en viktig korrigering: energikostnaden för livsmedel är i huvudsak kopplad till produktionsmetoden, och mycket sekundärt till transport. Det är långt ifrån bevisat att "det som produceras nära hemmet" produceras med energieffektiva tekniker. För att detta skall vara sant krävs en minskad mekanisering, säsongsbunden produktion etc. Det är förmodligen billigare ur energisynpunkt att hämta tomater från Andalusien än att producera dem utanför säsongen lokalt, i Holland eller till och med i Bretagne.

Transport. Det är legitimt att vilja begränsa föroreningarna från vägar och städer genom att begränsa lastbilstransporterna. Men själva energiargumentet är långt ifrån självklart. När det gäller koldioxidutsläpp vid

Per transporterat ton x km är en lastad lastbil på 36 ton närmare en järnvägsvagn än en skåpbil, eller a fortiori en privatbil som kör trettio kilometer till stormarknaden.

För alla dessa exempel kommer kolspårbarheten att fungera som fredsdömare. Vi kommer att veta vad som är fantasi och vad som återspeglar verkligheten. Medborgarna kommer att uppleva detta omedelbart genom varje köp de gör. För att återigen ta exemplet med transporterna är det nästan säkert att de kvoter som minskas varje år kommer att förstärka den nya revolution i handelsstrukturerna som redan är på gång och som kombinerar lokal handel, gruppköp, åtskillnad mellan den plats där produkterna konsulteras och den plats där de lagras, och så vidare. Denna revolution kommer att åstadkommas genom det kraftfulla incitamentet med koldioxidpoäng snarare än genom reglering.

"Koldioxidspårbarhet kommer omedelbart att fungera som fredsdömare.

5.6. Att införa energiomställningen i konstitutionen eller i regeringarnas ansvar?

En av de rekommendationer som diskuteras vid konventet är att göra energiomställningen till en del av Europeiska unionens energipolitik. Konstitutionen. Varför inte? Men att bevara miljön är redan en del av konstitutionen, utan att detta införande har haft någon märkbar effekt. Vad som verkar viktigare är utvecklingen av ansvarsrätten och utvidgningen av det politiska ansvaret. Som journalisten från Le Monde påpekade i slutet av debatten av rapporten från det höga rådet för klimatförändringar i juni 2019 är den politiska oansvarigheten i dag total: planer görs upp, mål tillkännages, de uppfylls inte, ingen avgår och i n g e n åtalas. Det är denna politiska ansvarsskyldighet, inklusive dess rättsliga dimension, som vi måste sträva efter. Precis som antalet stämningar mot företag på grundval av lagen om omsorgsplikt kommer att öka, kommer fastställandet av en flerårig plan för kvotminskning att engagera de politiska ledarna. Skulle de idag anta Om de skulle acceptera alla rekommendationer från allmänheten skulle de förbli helt oansvariga. Den stora förändringen när det gäller ansvarighet under 2000-talet är övergången från ansvarighet för medel till ansvarighet för resultat.

